

Pakijan Lucić

Ukrakto

Druid, firblog. Član [KKK](#)-a i navigator [Rumgobbler](#)-a.

Muž [Renate](#) i rođak [Pepeka](#) i [Jožeka](#)

Život

“Pakicaaaaaaa” znala se zaderati moja majka kada me zvala na jedan od objeda tijekom dana i usput veoma uspješno nasmijala moje prijatelje s kojima sam se igrao. Trk doma, brzo pojesti i natrag u šumu gdje me čekalo društvo. Tako sam proveo svoje mlade bezbrižne dane u mojem malenom rodnom Lanteglos. Na svoje djetinjstvo ne mogu se žaliti, uvijek sam imao za jesti, društvo za igru i roditelje koji su bili uz mene. Otac je često znao raditi van sela i nisam ga znao viđati po par mjeseci, ali uvijek bi se vratio i donio mi igračke i hranu. I od tuda moja opsesija za kulinarstvom polutana (Halfling), koliko se sjećam poslodavac mojeg oca je bio polutan i njegova žena je uvijek poslala nešto hrane za mene, tj. za obitelj ali... Hmm što još reći, zanimljiva stvar je da me ostali nisu zvali Pakica već Mali Paki („bio sam i jesam dosta nizak za Firbolg-a ,a i malo sam bucmast hehe“). Do svoje 50 godine živio sam u selu (sa 30 godina se smatraš odraslim), pomogao lokalnim ljudima i usput od starješina sela učio o druidskim magijama za koje se pokazalo da imam talenta. No nakon nekog vremena upao sam u kolotečinu i sve mi je dosadilo, došlo je vrijeme da odem u bijeli svijet i napravim nešto samostalno... jebeno naivno od mene. Ufff od kojeg zajeba početi, kako sam postao full time švercer, kako sam izgubio sjenu ili kako sam postao laganooo opsjednut blagom koje se okončalo život mojeg prijatelja. Ah ajmo nekim kronološkim redom. Krenuo ja prema nekom većem gradu Bredon, sada ću zaraditi lijepo i slati novce doma i sl. Eh savjet svima pod preporuke i iskustvo ne broji se: „a pomagao sam po selu i znam druidsku magiju.“ Možda sam se našao u krivom gradu ili nešto ali nisam odustao dok nisam našao posao.. bilo kakav posao.

Tako sam upoznao „kurirsku“ službu [Munjevite lisice](#), jesmo dostavljali robu ali nitko nije smio znati što se zapravo dostavlja. Tu je moja druidska magija bila praktična, malo mirišljavih biljki ili koja iluzija dobro dođu. Iako sam na prvu mislio da me iskorištavaju zapravo sam bio u krivu („Barem se nadam :O „). Nije to bila velika grupa, 4 nas ukupno i dosta povremenih pomagača. Vođa grupe je bio običan čovjek Bror Nakoz, tamnije puti, mišićave građe i ne toliko visok („Da je imao bradu moglo bi se reći da je patuljak“). Pošten vođa nekada upitnih morala ali bili bi ko muhe bez glave bez njega. Vozač Fran Steelbane , sreberni dragonborn, prva stvar koju će vam reći kada ga upoznate je da mu nikada nije hladno.. a nikoga nije bilo briga. Sve u svemu šašav lik, ali boljeg vozača bilo kojeg vozila nisam upoznao („Možda zato što je jedini vozač kojeg znam hmm“). Za kraj imamo Genez Feltruuk, gnom specijalist. Najlakše ću opisati njegovu ulogu ovako, Bror je našao posao, ja sam kamuflirao robu i obavlja izvidnice, Fran je transportirao robu a Genez je brinuo da ako dođe do zajeba da ipak ne dođe do zajeba, specijalac u pravom smislu riječi.

Pomoću tih poslova kroz sljedećih 7 godina prešao sam jako puno kontinenta i naučio na kreativne načine koristiti svoje druidske sposobnosti. Ali ništa ne traje vječno, Bror je tijekom jednog posla došao do dnevnika nekog poznatog kapetana pirata i postao opsjednut time. Stalno je počeo mljeti o nekakvom blagu i kako ako ga nađemo možemo svi u mirovinu, tu se sve krenulo raspadati. Posao Munjevitih lisica uvijek bi nekako bio orijentiran prema tom blagu, nikome se to nije sviđalo a i postajalo je teže odraditi poslove bez da nas ulove. Kada je vrag odnio šalu ljudi su počeli odlaziti,

prvo nekoliko stalnih mušterija i povremenih radnika te na kraju Genez. Ali Bror nije posustao i htio je da nastavimo raditi, opet je rekao još samo ovaj posao i znat ćemo di je blago. Neznam zašto smo Fran i ja rekli da ok još jedan posao i ako to ne uspije svaki idemo svojim putem. Nismo ni krenuli sa transportom odjednom smo čuli lokalne zaštitare kako dolaze prema našem skladištu i dolaze po nas, brzo sam zgrabio Frana i krenuo tražiti Brora koji je stao nasred sobe i rekao da idemo. Nisam ga htio ostaviti, ali nakon što je rekao da zna da je on uništio Lisice i da će on to riješiti dao mi je taj prokleti dnevnik i rekao da bježim skupa s Franom. Pobjegli smo kroz tajni prolaz i nestali, Bror je bio uhićen i koliko smo nas dvoje načuli obješen odmah sutradan. Fran i ja smo krenuli prema mojem rodnom selu da se sakrijemo na neko vrijeme.

U kratkim crtama smo objasnili mojima što se dogodilo, preskočili par detalja, ali nisu oni blesavi. Ipak ja sam njihov Pakica i pomogli su mi, da se razumijemo nismo švercali ljude i takve stvari već robu, začine i takve proizvode. Ostavio sam im nešto novca i krenuo dalje, Fran i ja smo došli do većeg obalnog grada Pilbor Port, ja sam ostao u tom gradu a Fran krenuo prema novom kontinentu u potrazi za hladnom koji će ga oboriti, a i ženama i novcem, ah taj ljudi zmajo. Malo smo se raspitali tijekom putovanja ali nismo uspjeli naći Geneza, gdje god je neka mu je sa srećom. Ja sam ostavio raditi na dokovima, pakiranje robe i priprema za transport . Tu i tamo sam znao odraditi kraće rute brodom ako je zatrebalo ljudi, a kako nisam bio daleko od svojeg rodnog sela češće sam posjećivao svoje roditelje. Tijekom sljedećih 8 godina znao sam škicnuti u dnevnik koji mi je Bror dao, ali pazeći da ne pošandrcam kao on. U tom dnevniku je bilo svašta, taj kapetan.. ha svašta je radio a i bogami doživio, neke stvari mislim da je pretjerivao (žene, alkohol, novac..). No napokon sam došao do dijela s blagom. Priča kako ga je sakrio je bila zanimljiva u najmanju ruku. Mjesto gdje se nalazi blago je skriveno u njegovim prokletim zagonetkama... da pogađate tako sam izgubio sjenu. Zadnje 3 godine sam aktivno počeo tražiti to blago i pokušao riješiti te zagonetke. I tako sam završio u jednoj šumi u kasne sate i nakon nekog vremena pronašao malenu kućicu koja je bila dio zagonetke. Unutra sam, ne znajući tada, naletio na mračno stvorenje . Tijekom razgovora došli smo do teme zašto sam ovdje i nakon izgubljene igre na sreću probudio sam se sutradan u svojem krevetu u svratištu u kojem uvijek spavam. Detalja sam se pošteno sjetio nakon tjedan dana i činilo se da je sve ok, dok nisam primjetio da mi fali sjena. Neki ljudi su počeli primjećivati, ali ja bi to okrenuo na neku šalu.. niti sam zapravo ne znam što se dogodilo paaaa. Nakon toga sam prekinuo potragu i opet se vratio na dokove. I sada bez sjene, sam čekam možda novu ekipu možda novu avanturu, a zapravo gdje me voda ili brod odnesu tamo idem. Nisam proživio ni petinu mogućeg života svog a upleo sam se u govna svjetska. Nadam se da će nova ekipa biti nešto mirnijeg karaktera i možda bez smisla za ilegalne akcije ? Ma neeee ne bi mi bilo zabavno tako.

Izgled

Oko 3 metra visok i težak približno 215 kg, Pakian ima klasičnu roskastu boje kože kao i svaki Firbolg. Dlaka je miks bijele i sive boje, kosa i brada crvene boje. Kosa je normalna nema je previše ni premalo, brada je full beard. Od nekih vizualnih stvari osim kaj nema sjenu ima ožiljke na obje Ahilovoj tetivi kao da mu je netko iščupao sjenu kroz to mjesto. Odjeća common u stilu pomorca.

Oprema

- [Kožni oklop le Senior + 2 \(A\)](#)
- [Belt za Pokelopte \(A\)](#)
- [Pokelopta](#) x3
- [Lulica vječnog mira](#)
- [Hrc](#)

- [Zaručnički prsten \(A\)](#)
- [Svadbeno odijelo](#)
- [Rivačegova kartica usluge](#)
- Wooden shield

From:

<http://rumwiki.duckdns.org/> - **wiki**

Permanent link:

<http://rumwiki.duckdns.org/doku.php?id=hr:5e:likovi:pcs:pakijan>

Last update: **2026/09/13 10:05**

